

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžik/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017201595
Dátum vydania rozhodnutia: 20.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádiová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017201595.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava, IČO: 47 244 895, právne zastúpený: Mgr. Miroslav Vaško, advokát, so sídlom Šándorova 2, Bratislava proti žalovanému: guvernér Národnej banky Slovenska, so sídlom Imricha Karvaša 1, Bratislava, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. NBS1-000-013-324 zo dňa 21.07.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu (sťažovateľa) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/229/2017-50 zo dňa 7. marca 2019, o výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 1S/229/2017-50 zo dňa 07.03.2019 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie guvernéra Národnej banky Slovenska č. NBS1-000-013-324 zo dňa 21.07.2017 (ďalej aj ako „žalobou napadnuté rozhodnutie“) a rozhodnutie Národnej banky Slovenska č. z.: 100-000-046-499 k č.sp.: NBS1-000-012-550 zo dňa 22.06.2017 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“), vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi priznal voči žalovanému právo na čiastočnú náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti napadnutého rozsudku samostatným uznesením.

2. Žalobou napadnutým rozhodnutím guvernér Národnej banky Slovenska potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým Národná banka Slovenska podľa ustanovení § 18 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. h/ zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej iba „zákon č.

211/2000 Z.z.“) a § 2 ods.2 a 5 v spojení s § 3 ods. 3 a § 3 ods. 4 štvrtá veta zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nevyhovelo žiadosti právneho predchodcu žalobcu a neprístupnil mu požadované informácie vo forme všetkých rozhodnutí Národnej banky Slovenska, ktoré boli vydané z jej strany v oblasti výkonu dohľadu nad spotrebiteľským právom a/alebo nad spotrebiteľskými úvermi v období od 01.01.2008 do 03.06.2017 v konaniach, kde účastníkom bol subjekt VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., so sídlom Vajnorská 98, Bratislava, IČO: 31 341 438. Žalovaný zároveň odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu zamietol.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia správneho súdu je zrejmá aplikácia ustanovení § 3 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. h/, § 12, § 15 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. v spojení s § 47 ods. 2 správneho poriadku a § 191 ods. 1 písm. d/, § 167 ods. 1 v spojení s § 175 SSP.

4. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo potrebné zrušiť, nakoľko súd zistil nesúlad výroku rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa s jeho odôvodnením a toto rozhodnutie žalovaný ako odvolací orgán potvrdil. Preskúmané rozhodnutie žalovaného preto správny súd zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O výroku, ktorým žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu, súd vzhľadom na dôvod zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia nerozhodoval. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP a vzhľadom na úspech v konaní bol žalobcovi tento nárok čiastočne priznaný, a to za zaplatený súdny poplatok, pričom podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil tým, že žalobca je advokátskou kanceláriou a jeho právny zástupca je podľa údajov z Obchodného registra súčasne aj jeho spoločníkom a konateľom. S poukazom na uvedené krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko tieto trovy nepovažoval za dôvodne (účelne) vynaložené. Poukázal na to, že zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6MCdo/9/2013 zo dňa 20.06.2014). Aplikujúc uvedenú zásadu a berúc do úvahy uvedené skutočnosti, bolo podľa správneho súdu nutné o náhrade trov konania rozhodnúť tak, ako uviedol vo výroku napadnutého rozsudku.

II.

Kasačná sťažnosť

5. Žalobca podal proti rozhodnutiu krajského súdu, v časti výroku o trovách konania, kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o trovách konania, vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100% za kasačné konanie.

6. Podanou kasačnou sťažnosťou žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu, v časti výroku o trovách konania, z dôvodu podľa ustanovení § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, pre nesprávne právne posúdenie nároku žalobcu na náhradu trov konania v časti trov právneho zastúpenia, napriek úspechu v konaní pred správnym súdom, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h/ SSP, pre odklonenie sa súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v súvislosti so zastupovaním účastníka súdneho konania právnym zástupcom, ktorého si zvolil a podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, pretože súd podľa neho nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že v rozhodnutí o trovách konania absentovalo adekvátne odôvodnenie.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

7. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný listom z 17.06.2019, v ktorom uviedol, že s názorom krajského súdu ohľadom neúčelnosti trov právneho zastúpenia žalobcu sa stotožňuje a z jeho pohľadu možno v danom prípade hovoriť o zneužití práva na úkor a v neprospech žalovaného s cieľom zvýšiť náklady konania žalovanému, s poukazom na fakt, že žalobca okrem predmetnej žaloby podal ďalších 39 prakticky obsahovo, právne i skutkovo totožných žalôb. Podľa žalovaného je rozsudok krajského súdu v časti trov právneho zastúpenia správny a súladný s princípmi primeranosti a rozumnosti súdneho konania ako i účelnosti právneho zastúpenia a nákladov s tým spojených.

IV.

Konanie na kasačnom súde

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd príslušný podľa § 11 písm. g/ SSP v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 SSP po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), po neverejnej porade senátu (§ 137 ods. 1 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je potrebné zamietnuť.

9. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnúť o kasačnej sťažnosti podanej žalobcom proti výroku správneho súdu o trovách konania obsiahnutému v napadnutom rozsudku, ktorým správny súd žalobcovi priznal voči žalovanému právo na čiastočnú náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok, vo výške, o ktorej má rozhodnúť správny súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

10. Podľa ustanovenia § 464 ods. 2 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

11. Kasačný súd po podrobnom preštudovaní predloženého súdneho spisu zistil, že rozhodovanie o kasačnej sťažnosti je vecou obdobnou, ktorá bola predmetom konania pred kasačným súdom vo veciach sp.zn. 3Sžik/6/2019, sp.zn. 3Sžik/5/2019, sp.zn. 3Sžik/4/2019, sp.zn. 4Sžik/2/2019, sp.zn. 4 Sžik 1/2019.sp.zn. 8Sžik/3/2019, sp.zn. 1Sžik/1/2019 a sp.zn. 8Sžik/4/2019. V uvedených veciach bol sťažovateľom rovnaký subjekt - žalobca - spoločnosť URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o. (po zmene obchodného mena od 09.01.2020 spoločnosť URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária) so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava, IČO: 47 244 895, preto kasačný súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia len poukazuje na svoje skoršie rozhodnutia, s ktorými sa plne stotožňuje a konštatuje, že argumentácia žalobcu v podanej kasačnej sťažnosti nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých správny súd zamietol jej žalobu.

12. Kasačné námietky žalobcu kasačný súd vyhodnotil ako nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa ustanovenia § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

13. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a contrario SSP nepriznal. Žalovanému orgánu verejnej správy nárok na náhradu trov kasačného konania kasačný súd nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanovením § 168 SSP.

14. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.